

Itiner

	Táv	Szint	Jelzés
Budakalász, Lenfonó HÉV	----	----	----
sorompó	3,2	116	Z
Szarkofág-kő	3,7	177	szalagozás
sorompó	4,2	187	szalagozás
Árpád sírja	5,1	250	Z
Z+ jelzés	5,8	349	Z
P■ jelzés	6,1	412	Z+
P jelzés	6,4	419	P■
Nagy-Kevély	7,2	520	P
Kevély-nyereg	8	522	P
Mackó-barlang	8,9	539	S
Majdán-nyereg	9,5	541	S
CSOBÁNKA, FŐ TÉR	10,5	541	P+
RÖVID TÁV CÉL			
S jelzés	11,3	640	S+
Oszoly-csúcs	11,7	674	S, S▲
P jelzés	12,7	688	S▲, S, P▲
Pomázi műút	13,6	695	P
P+ jelzés	15,6	772	P
Holdvilág-árok – Sashegyi-forrás	16,5	868	P+
Z+ jelzés	17,2	963	P+
Gyopár-forrás	18,8	964	Z+
Pomáz	21,1	967	Z+
POMÁZ HÉV ÁLLOMÁS	23,5	973	jelzés nélkül, Z
HOSSZÚ TÁV CÉL			

Pozsonyi csata emléktúra

NÉV:	RAJTSZÁM:
RAJTIDŐ:	CÉLIDŐ:

RAJT: Budakalász, Lenfonó HÉV állomás	1. ellenőrzőpont: Szarkofág-kő /3,7 km/ KÓD: 	2. ellenőrzőpont: Nagy-Kevély /7,2 km/ Bélyegzés a Pilisi Kilátások túra bélyegzőjével
RÖVID TÁV CÉL: CSOBÁNKA FŐ TÉR CÉLNYITÁS: 8.45 óra CÉLZÁRÁS: 11.00 óra	3. ellenőrzőpont: Oszoly-csúcs /11,7 km/ Bélyegzés a Pilisi Kilátások túra bélyegzőjével	4. ellenőrzőpont: Holdvilág-árok BÉLYEGZÉS: 9.30 – 13.00 óra között
	CÉL: Pomáz, HÉV állomás CÉLNYITÁS: 12 óra CÉLZÁRÁS: 15 óra	

Főrendező telefonszáma: 06/70/942-4410

Pozsonyi csata

"decretum... Ugros eliminandos esse", vagyis "rendeljük, hogy a magyarok kiirtassanak" írja az annalium Boiarum.

A Hon-visszafoglalást, a hazajövetelt oly remek stratégiával végrehajtó Árpád nagyfejedelem az ősi Hazának alapkövét tette le akkor, amikor az európai seregek központosított erejének támadásával szemben megóvta népét a pusztítástól és legyőzte Európa egyesült seregeit. Szükséges, hogy megismerjük ennek a hatalmas viadalnak részleteit, az egyesült európai hadseregek szervezetét és Árpád azon hadműveleteit, mellyel ezt a hatalmas ellenséget megsemmisítette.

Így írtak róla a múlt XIX. század történészei:

Már június 17-ikén 907-ben roppant sereg gyűlt össze az Ensen túl Ensburg vára és Szent Flórián kolostora között, hol maga Lajos király is személyesen jelen volt. Az itt megállapított hadjárat terv szerint, - melyben Nagy Károly császárnak az avarok ellen ezelőtt több mint egy századdal (794) szerencsésen sikerült hadműködésének-utánzására ismerhetünk, - a német haderőnek, mely legnagyobb részben nehéz gyalogságból állott, három hadosztalra osztva egyszerre kellett előnyomulni a Duna völgyében működni. Maga a király s mellette Burghárd passai püspök és Aribó gróf a tartaléksereggel Ensburgnál foglaltak állomást. A Duna északi partján a vitéz Luitpold keleti határgróf nyomult elő; a déli parton Dietmár salzburgi érsek Zakariás sábeni, Ottó freisingi püspökök, Gumpold, Hartvich és Helmprecht apát urak vezették zászlóaljaikat; középett a Dunán Sieghard herceg, a király rokona Rathold, Hattó, Meinhard és Eisengrin bajor főurakkal vonult alá a hajóhaddal, a dunaparti két hadsereg fedezete alatt. Mind a három hadosztály akadálytalanul nyomult elő Pozsony tájáig, miután az Ennsen innen lévő magyar csapatok a túlnyomó erő elől visszavonulva, az ellenségnek szabad teret engedtek. A magyar haderő vezetői, mielőtt erejüket összpontosíthatták, csak apróbb lovas csapatokkal nyugtalanították a salzburgi érsek hadosztályát, mely a további előnyomulást veszélyesnek tartva, Pozsony irányában megállapodott s a könnyű magyar lovasság csatározásai ellen csak célszerűleg megerősített táborában található biztonságot. Miután azonban a nemzetségek zászlóaljai megérkeztek, az összes magyar haderő az ellenség hadtesteit külön-külön s legelsőbben is a főpapok táborát határozta el megtámadni. Iszonyú volt a viharként rohanó magyar lovasság támadása, nyilaik zápora tetemes veszteséget okozott a bajorok sűrű soraiban: de e rövid heves roham az erős fekvésű tábor tömeges ellenállását egyszerre nem bírta megtörni. A magyarok ekkor, hogy céljukat érik, a lassúbb, de biztosabb módhoz folyamodtak. Egyes kisebb csapatokban véletlenül rohanták meg az ellenséget, s éppen oly gyorsan száguldottak vissza táborukba, mind roham közben a német táborra, mind visszavonulásukkor üldözőikre szakadatlan nyilazva.

Éjjel nappal, jobbról balról, mind addig folytak a csatározó támadások, míg az ellenség e folytonos zaklatásban kifáradva erejét és bátorságát nem veszítette.

Ekkor minden oldalról tömeges rohamot intéztek a lankadt bajorokra, s július 9-én a megvívott tábort összetiporták. Dietmár érsek, Ottó és Zakariás püspökök s több főpapok a viadal helyén halva maradtak. Még azon éjjel a legnagyobb csendben átúsztatott a Dunán a magyar hadsereg, s másnap hajnalban, mielőtt Luitpold a túlpárti szerencsétlenségről értesülhetett volna, ennek táborát is fölverte, zavarba hozta s csaknem egészen megsemmisítette. A fővezéren s Eisengrin királyi főasztalnokon kívül tizenkilenc bajor főúr esett el a viadalban, s ezrenként borították a csatateret a németek tetemei, kik közül csak kevésnek sikerült Ennsburgba Lajos királyhoz menekülni.

A bajor nemesség színe ott veszett. Harmadnap a hajóhadra került a sor. Ezt a fedező hadosztályok tönkre tétele után kétségbeesés szállta meg, s a magyarok győzelme e napon az előbbieknél még könnyebb lett. Sieghard herceg csak futással menthette meg életét; Rathold, Hattó és Meinhard a halottak közt maradtak. Így a magyarok három nap három sereg fölött ünnepeltek tökéletes diadalt. A kocka fordult s a támadottak támadókká váltak, s nyomon üzték a szétvert hadak megfutamodott maradványait, melyekkel csaknem egyszerre érkeztek Ennsburg közelébe, útközben St. Pölten monostorát is fölégetve. Lajos király pihent hadaival ellenük vonult. A tért, melyen a két seregnek találkozni kellett, oldalt erdők szegélyezték, s ezeket a magyarok szokásuk szerint előre erős csapatokkal rakták meg. A királyi sereg támadása után a magyar lovasság csakhamar futásnak ered, a németek diadalt remélve hévvel nyomulnak utánuk, de a mint az erdő mellett elhaladnak, a lesben álló csapatok borzasztó riadással kitörve, hátra támadják őket. E pillanatban a futamodók megfordítják lovaikat és sűrű nyilazással fogadják üldözőiket, kik két tűz között szorítva s néhány pillanat alatt bekerítve, fegyvereik csapásai alatt hullanak el. A király kevesed magával csak nagy bajjal menekülhetett Passaubá. Hogy a német hadsereg veresége teljes volt, azt az egykorú és közelkorú évkönyvírók sem tagadják. Lajos király már nem mert többé bajor földön tartózkodni. Németország biztosabb nyugati részébe húzódott. Az Ennsen alól fekvő szép vidék egészen a magyarok birtokába került s még az augsburgi nagy veszteség után is, egész Géza vezér idejéig birtokukban maradt. De mégsem lehetett oly nagy csapás Magyarországra az augsburgi (Lech-mezei) csata, mert a veszteség ellenére jó 100 évig a németek nem háborgatták többé Magyarországot. Így verte szét dicső Nagy Árpád azt az egyesült, támadó német-római hadsereget, melynek zászlajára az volt írva: a magyarokat meg kell semmisíteni!

Ezzel teremtette meg Árpád végérvényesen az erős Magyar Birodalmat.

Általa nyert szép Hazát az egységes, összetartó és a Vérszerződés Alkotmányával rendezetten kormányzott Magyar Nemzet.

De nagy áldozatot adtunk ezért! Árpád volt az áldozat, mert behalt ő is és két nagy fia is ebben a Magyar Hazát megalapító véres küzdelemben kapott sebeibe.